HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

עד שיהא בארץ. כלומר עד הקרקע מפילה: **הא חליס וקאי.** שהטפילה מעמידו יפה: **ואימא מדרבנן.** לתמותא ליה מדר"מ סייעיה מדרבנן: **אלא אמר רבא.** בשנטמא כ"ע לא פליגי דלכל כמה דחליס לא טהר [1]והכא הכי קאמר: **כילד הוא עוסה.** מתחלתו שלא יהא שם תנור עליו: **ר"מ אומר.** דהא **שעדיין** לא ירד [2]לטומאה אינו צריך לגרור: **תנור החלמו ד'.** אין תנור פחות מהרבעה ואפילו נגמרה מלאכתו: **ושיריו.** שם היה גדול ונטמא ושברו צריך שלא יהא בו שבר של ד': **בד"ש.** להחלמו הרבעה **ושיריו ד':** גדול. שהטורים העשויים לאפות ולגלות כדרכן. אבל קטן שעושין לתינוקות מחלמו כל שהוא: [3]**שגמר מלאכתו.** לאחר שנגמר וסקיקו אפילו הוא טפח מקבל טומאה: קתני מיהא בד"ש בגדול דשיריו ד' אבל בציר מהרבעה לא [4]נטמא הוא ושם קתני חלקו לשלשה אבל לשתים לא סגי ואע"ג דליכא בחליו ד' דמדקתני מיקל ר"מ ומומר מינו צריך שלא ממעטו מבפנים מד' מכלל דרבנן נמי בהא פליגי דאע"ג שלא הוי השבר ד' שפ"ה בעינן שלא ליהוי רובו: **הסס.** דקתני בעינן ד' ומי לא לא הוי טמא: **דלקיה מלוך.** לרחבו [5]דשוב מינו עומד יפה: **הלא.** דקתני ברובו טמא ואע"ג שלא הוי ד': **דעבדיה גיסטרא.** שחלקו לחרבו בגובהו כזה [6]: ה"ג **אמר מר שיריו ברובו: הא אמרי רבנן ד'.** בד"ש בגדול שלמא דין מחלתו בין משיריו מודו ליה לר"מ בגדול: **בשגורת בר שבעה.** קשמרי ד' הואיל ורובו בציר מד' הוא לא מטמינן ליה ברובו שלא חמירי שיריו מתחלתו דהא מחלתו כשהוא שלם לא הוי תנור בציר מהרבעה: **והאי.** דקתני רובו בתנור בר תשעה דאע"ג דבחליו ליכא הרבעה לא מטמא עד דהוי רובו ובהא רבנן לקולא: **לא שנו.** דאע"ג דשייר בה כדי מעפורת בטלה שלא טלית: **אבל עור.** כי האי גוונא: **חשיב.** ולא בטיל: **למושב זב.** פלאדשטוט"ן ובציר מהכי לא חזי למילתיה: **מתני' עור שיש עליו כזית בשר.** במקום אחד: **הנוגע בציר היושב ממנו.** היינו בחומו בשר או בשערה שכנגד חומו בשר: **טמא.** דשערה הוי שומר כדאמרינן (לעיל דף קיט:) חלחולי מחלחל: **ליב.** לטועה ותלתל היושב מחומו בשר ותלוי ודבוק במקלת ובחומו ליב ליכא כזית אבל מעורה הוא לכזית: **מטמא במשא.** שהרי נשא כזית ונגלה: **ולא במגע.** דאי אפשר ליגע [7]ביחד ואפי' נגיעות אין מקטרפות: **לא במגע ולא במשא.** כדמפרש שהעור מבטלו: **ומודה רבי עקיבא.** דלע"ג דלא הוי כזית מעורה [8]במקום אחד (ו) א] דלמו עור מיבור שהמסיטו אפי' חלקי זיתים ביחד טמא: **גמ' לא שנו.** דכזית שלם דברי הכל לא בטיל אלא פלטתו חיה: **כפרטיו.** רובע הקרב לשון מורי. ל"ג כף מחזיק: **וימין.** פעם אחת: **דשכיחי.** רב מוסיע לר' אחי: **דיחיד וקאמר.** לא שנו דשאי חלקי זיתים לר' ישמעאל לא בטלי אלא פלטתו חיה: **מר אסיפא.** אשאי חלקי זיתים: **מאני לה.** לדר' יוחנן דפלטתו שכין בטיל הכי מתוקמא שפיר אי הוו אתי לה קמיה דרב נחמן הכי לא הוה מזלזל בה: **א"ל.** ר' אחי ואלא עולא אריסא דמיירי בכזית שלם: **מאני לה.** בתמיה: **ואלא קשיא.** אי כזית שלם בטיל לעולם בטיל ואפילו כתרטא והא ליכא למימר דכולי האי מבטל ליה:

במרודד

כי ממעט ליה מד' מיהא הוי טהור ואמאי והא חלים וקאי. ה"ג אחי תנור דקאי ע"י טפילה לא חשיב והוי כעור שלא נתחבר: **הבי** גרסינן בפשטא בכלים [9] (בפ"ק) ובחכ"א בד"ה בגדול אבל בקטן תחלתו כל שהוא משתגמר מלאכתו ולא קאי אחלתו כל שהוא שיריו ברובו משתגמור מלאכתו משתגמור מלאכתו משתגמר מלאכתו משיריו ברובו אלא פלטתו סכין בטל. ול"ת למאן דאמר אומר אינו צריך לא לגרור את הטפילה ולא עד שיהא בארץ אלא ממעטו מבפנים מארבע טפחים אמר מר חולקו לשלשה ורמינהו [10]תנור תחלתו ארבעה ושיריו ארבעה דברי רבי מאיר וחכמים אומרים [11]במה דברים אמורים בגדול אבל בקטן תחלתו כל שהוא משתגמר מלאכתו שיריו ברובו [12][13]וכמה כל שהוא אמרי דבי רבי ינאי טפח שכן עושים תנורים בנות טפח טעמא דאיכא שיריו ד' הא ליכא שיריו ד' טהור אמרי התם דצלקיה מצלק הכא דעבדיה גיסטרא אמר מר שיריו ברובו רובו דטפח למאי [14]הוי אמר אביי שירי גדול ברובו והאמרי רבנן ארבעה לא קשיא הא בתנורא בר תשעה הא בתנורא בר שבעה ל"א אמרי לה אמר רב הונא משום רבי ישמעאל ברבי יוסי ואפילו שייר בה כדי מעפורת אמר ריש לקיש לא שנו אלא טלית אבל עור חשיב ורבי יוחנן אמר אפילו עור נמי לא חשיב איתיביה רבי יוחנן לריש לקיש [15]עור טמא מדרס חישב עליו לרצועה וסנדלין כיון שנתן בו איזמל טהור דברי רבי יהודה וחכמים אומרים עד שימעיטנו מחמשה טפחים כי ממעט מיהא טהור אמאי לימא חשיב הכא במאי עסקינן דקא בעי ליה [16]למושב זב: **מתני'** [17]עור שיש עליו כזית בשר הנוגע [18]בציב היוצא ממנו ובשערה שכנגדו טמא היו עליו כשני חצאי זיתים מטמא במשא ולא במגע דברי רבי ישמעאל רבי עקיבא אומר [19]לא במגע ולא במשא [20]ומודה רבי עקיבא בשני חצאי זיתים שתחבן בקיסם והסיטן שהוא טמא ומפני מה רבי עקיבא מטהר בעור מפני שהעור מבטלן: **גמ'** אמר עולא אמר רבי יוחנן [21]לא שנו אלא פלטתו חיה אבל פלטתו סכין בטיל אמר ליה רב נחמן לעולא אמר רבי יוחנן אפילו כתרטא אמר ליה אין ואפילו כנפיא א"ל אין א"ל האלהים [22] אם אמר לי רבי יוחנן מפומיה לא צייתנא ליה כי סליק רב אושעיא אשכחיה [23] ליה לרבי אמי אמרה לשמעתיה קמיה הכי אמר עולא והכי אהדר ליה רב נחמן א"ל ומשום דרב נחמן חתניה דבי נשיאה הוא מזלזל בשמעתיה דר' יוחנן זמנין אשכחיה דיתיב וקאמר לה אסיפא היו עליו שני חצאי זיתים מטמאים במשא ולא במגע דברי ר' ישמעאל ר"ע אומר לא במגע ולא במשא א"ר יוחנן לא שנו אלא פלטתו חיה אבל פלטתו סכין בטיל א"ל מר אסיפא מתני לה [24] א"ל אין ואלא עולא אריסא אמרה ניהליכו א"ל אין א"ל האלהים אי אמר לי יהושע בן נון [25] משמיה לא צייתנא ליה כי אתא רבין וכל נחותי[26] אמרוה אריסא ואלא קשיא [27]כדאמר רב פפא

במרודד

מסורת הש"ס

עד שיהא בארץ. כלומר עד הקרקע מפילה: **הא חליס וקאי.** שהטפילה מעמידו יפה: **ואימא מדרבנן.** לתמותא ליה מדר"מ סייעיה מדרבנן: **אלא אמר רבא.** בשנטמא כ"ע לא פליגי דלכל כמה דחליס לא טהר [1]והכא הכי קאמר: **כילד הוא עוסה.** מתחלתו שלא יהא שם תנור עליו: **ר"מ אומר.** דהא **שעדיין** לא ירד [2]לטומאה אינו צריך לגרור: **תנור החלמו ד'.** אין תנור פחות מהרבעה ואפילו נגמרה מלאכתו: **ושיריו.** שם היה גדול ונטמא ושברו צריך שלא יהא בו שבר של ד': **בד"ש.** להחלמו הרבעה **ושיריו ד':** גדול. שהטורים העשויים לאפות ולגלות כדרכן. אבל קטן שעושין לתינוקות מחלמו כל שהוא: [3]**שגמר מלאכתו.** לאחר שנגמר וסקיקו אפילו הוא טפח מקבל טומאה: קתני מיהא בד"ש בגדול דשיריו ד' אבל בציר מהרבעה לא [4]נטמא הוא ושם קתני חלקו לשלשה אבל לשתים לא סגי ואע"ג דליכא בחליו ד' דמדקתני מיקל ר"מ ומומר מינו צריך שלא ממעטו מבפנים מד' מכלל דרבנן נמי בהא פליגי דאע"ג שלא הוי השבר ד' שפ"ה בעינן שלא ליהוי רובו: **הסס.** דקתני דבעינן ד' ומי לא לא הוי טמא: **דלקיה מלוך.** לרחבו [5]דשוב מינו עומד יפה: **הלא.** דקתני ברובו טמא ואע"ג שלא הוי ד': **דעבדיה גיסטרא.** שחלקו לחרבו בגובהו כזה [6]: ה"ג **אמר מר שיריו ברובו: הא אמרי רבנן ד'.** בד"ש בגדול שלמא דין מחלתו בין משיריו מודו ליה לר"מ בגדול: **בשגורת בר שבעה.** קשמרי ד' הואיל ורובו בציר מד' הוא לא מטמינן ליה ברובו שלא חמירי שיריו מתחלתו דהא מחלתו כשהוא שלם לא הוי תנור בציר מהרבעה: **והאי.** דקתני רובו בתנור בר תשעה דאע"ג דבחליו ליכא הרבעה לא מטמא עד דהוי רובו ובהא רבנן לקולא: **לא שנו.** דאע"ג דשייר בה כדי מעפורת שלא טלית: **אבל עור.** כי האי גוונא: **חשיב.** ולא בטיל: **למושב זב.** פלאדשטוט"ן ובציר מהכי לא חזי למילתיה: **מתני' עור שיש עליו כזית בשר.** במקום אחד: **הנוגע בציר היושב ממנו.** היינו בחומו בשר או בשערה שכנגד חומו בשר: **טמא.** דשערה הוי שומר כדאמרינן (לעיל דף קיט:) חלחולי מחלחל: **ליב.** לטועה ותלתל היושב מחומו בשר ותלוי ודבוק במקלת ובחומו ליב ליכא כזית אבל מעורה הוא לכזית: **מטמא במשא.** שהרי נשא כזית ונגלה: **ולא במגע.** דאי אפשר ליגע [7]ביחד ואפי' נגיעות אין מקטרפות: **לא במגע ולא במשא.** כדמפרש שהעור מבטלו: **ומודה רבי עקיבא.** דלע"ג דלא הוי כזית מעורה [8]במקום אחד (ו) א] דלמו עור מיבור שהמסיטו אפי' חלקי זיתים ביחד טמא: **גמ' לא שנו.** דכזית שלם דברי הכל לא בטיל אלא פלטתו חיה: **כפרטיו.** רובע הקרב לשון מורי. ל"ג כף מחזיק: **וימין.** פעם אחת: **דשכיחי.** רב מוסיע לר' אחי: **דיחיד וקאמר.** לא שנו דשאי חלקי זיתים לר' ישמעאל לא בטלי אלא פלטתו חיה: **מר אסיפא.** אשאי חלקי זיתים: **מאני לה.** לדר' יוחנן דפלטתו שכין בטיל הכי מתוקמא שפיר אי הוו אתי לה קמיה דרב נחמן הכי לא הוה מזלזל בה: **א"ל.** ר' אחי ואלא עולא אריסא דמיירי בכזית שלם: **מאני לה.** בתמיה: **ואלא קשיא.** אי כזית שלם בטיל לעולם בטיל ואפילו כתרטא והא ליכא למימר דכולי האי מבטל ליה:

במרודד

עין משפט נר מצוה

נב א ב מיי' פט"ז מהל' כלים הל' ו:

נג ג מיי' פ"ו מהל' שאר אבות הטומאות הל' יג:

נד ד ה מיי' שם הל' יב:

נה ו ז מיי' שם הל' יג:

לעזי רש"י

פלאדשטור"א [פלדישטו"ל]. כיסא מתקפל.

שיטה מקובצת

ו) ומודה ר"ע בשני חצאי זיתים. נ"ב ע"ר תוס' בכורות דף כג ע"א: **ב)** א"ל האלקים אפי' אמרה לי ר' יוחנן: **ג)** אשכחיה לר' אמי אמרה לשמעתא קמיה: **ד)** א"ל מר אסיפא מתני לה ואלא עולא: **ה)** יהושע בן נון מפומיה לא צייתנא ליה כי אתא רבין וכל נחותי ימא אמרוה אריסא: **ו)** והכי קאמר כיצד הוא עושה: **ז)** ר"מ אומר בהא שעדיין לא ירד לטומאה אינו צריך לגרור וכו': **ח)** תחלתו כל שהוא משתגמר: **ט)** לא נטמא הוא והתם קתני חולקו: **י)** דצלקיה מיצלק לרחבו נ"ב כזה:

יא) לארכו בגובהו כזה:

יב) ולא במגע דאי אפשר ליגע כזית ביחד: **יג)** דאע"ג דלא הוי כזית מעורה יחד במקום אחד. נ"ב נ"א בקצת ס"ו דאע"ג דלא הוי כזית מעורה יחד במקום אחד כיון דלאו בעור המסיט שני חצאים יחד טמא: **יד)** ות"ק דר' יהודה ס"ל כר' ישמעאל וכו':

גליון הש"ס

גמ' וכמה כל שהוא. עי' כ"ב דף קנ ע"ב תוס' ד"ה מכל:

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה ומודה כ"ע וכו' במקום ג' מ"מ כיון דלאו עור הוא הרה מיבור שהמסיט:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) רש"י ד"ה ומודה כ"ע וכו' במקום אחד שהמסיט וכו' כל"ל:

מוסף רש"י

תנור תחלתו ארבעה. תנור כן ד' טפחים מקבל טומאה אם נגמרה מלאכתו, ושיריו ארבעה. נטמא תנור גדול ושברו ונשתיירו ד' טפחים עדיין טמא (נדה כו:). דצלקיה מצלק. נתלק לשמים (ברכות נו:). שיריו גדול ברובו. האי ושיריו מגדול קאי ה"ק שיריו גדול ברובו (נדה כו:). בר שבעה. דל' הוי רובו (שם). בציב. חוט הצמר (לעיל קיט:).